

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 14 Februarie st. v.

Unul dintre diarele mai serioase din Bucuresci, „Unirea”, a publicat în numărul dela 12 Februarie a. c. o corespondență particulară din Alba-Iulia asupra atitudinii politice a Românilor din țările coroanei ungare și a celor din Ardeal îndeeșeb.

După-ace se întreabă „de unde și până unde s-a luat dl Truția libertatea să vorbească în numele Românilor”, când s-a motivat votul dat în cestiunea creditului extraordinar de 7 $\frac{1}{2}$ milioane, corespondentul dice:

„Dacă dl Truția voia să vorbească ca Român față cu creditul cerut, trebuia, după a noastră idee, să facă cam această declarație:

„Ungurilor, voi nu ne băgați nici odată în seamă, când e vorba de drepturile noastre; voi diceți, că țeara aceasta e numai a voastră; voi o numiți și o tratați ca patrie exclusiv maghiară; — dacă e așa, admiteți că pericolul ce amenință această patrie nu ne privește pe noi, ci numai pe voi, că aceia, cari n-au drepturi, nu au nici datorii. Nu ne consultați nici odată, când e vorba de vre-un bine; recunoașteți, că suntem în drept să vă străngem și noi, când e vorba de sacrificii. Străinii ne-ați făcut în această țeară, ca străini lăsați-ne să ne purtăm.”

„Ear' dacă dl Truția ar fi găsit, că prudența politică desaproba ținerea unui astfel de limbaj, — se fi tăcut.

„Cu un cuvânt, adevăratele sentimente și idei ale poporului nostru s'au nu le caute nimenea nici în gura vre-unui deputat din parlamentul ungare — veduți-ați pentru-ce — nici în gazete, că-rora cenzura le sugrumă libertatea de a spune adevărul. În nesfârșitul seu bun simț poporul românesc scie bine ce-l doare și ce-i lipsește și când va trebui să se afirme, afirma-se-va.”

E pentru noi cestiune de onestitate politică să respingem presupunerea cuprinsă în aceste cuvinte, să declinăm onoarea ce ni se face prin ele.

Dl Petru Truția este unul dintre membrii partidului național român, a fost ales pe baza programului stabilit de acest partid într'un cerc electoral românesc, poate dar' să vorbească în numele Românilor.

Este de sine înțeles, că sunt între Români, atât în Ardeal, cât și în țările coroanei ungare în genere, oameni, care

nu aprobă cele duse de dl Truția. Nu le aprobă, de exemplu, dl Iosif Gáll, nu le aprobă dl Dimitrie Bonciu, nu le aprobă toți aceia dintre Români, care sunt ori vreau să fie socotiți aderenți ai actualului guvern. Nu le aprobă nici aceia, care împărtășesc vederile emise de corespondentul din Alba-Iulia ori sunt, cel puțin, accesibili pentru ele. Le aprobă însă marea mulțime a membrilor partidului național român, și noi, care suntem aici și trăim în atingere cu cercurile politice române din țeara aceasta, scim, că după părerea generală dl P. Truția anume în cazul acesta a exprimat sentimentul comun al partidului, pe care-l reprezintă în dietă.

O singură imputare i-se face d-lui Truția: că n'a accentuat la o ocaziune atât de importantă pozițiunea excepțională, în care ne aflăm noi Români din Ardeal, care nu suntem reprezentați în dietă decât prin deputați aleși de frații noștri din celelalte țări ale coroanei ungare.

Ales odată, deputatul nu are să servească în parlament cauza alegătorilor sei, nici cauza partidului, din care face parte, ci cauza țării; dacă ține însă să păstreze încrederea alegătorilor sei, el o va servi pe aceasta numai precum s'a angajat mai înainte de a fi fost ales, adică potrivit cu vederile partidului, care l'a trimis în parlament. Așa a făcut și dl Truția.

Programul stabilit de partidul național în mai multe conferențe, la care au luat parte delegați din toate părțile locuite de Români, enunță numai pentru Români din Ardeal principiul rezistenței pasive: ceilalți Români au să iee parte la campania electorală și să trimită pe cât se poate de mulți reprezentanți în dietă. Reprezentanții acestia nu sunt numai ai Românilor din Banat și din Țeara-Ungurească, ci ai întregului partid, și dacă țin la încrederea acestui partid, nu fac politică de capul lor, „auf eigene Faust”, ca dl V. Babeș, ci servesc cauza țării potrivit cu principiile enunțate în programul partidului.

Noi partidul național suntem de părere, că țeara aceasta nu va pute să ajungă la pace și înflorire decât prin punerea în aplicare a principiilor cuprinse în programul stabilit de noi. Unul din aceste principii este, ca relațiunile dintre Ardeal

și Ungaria să se reguleze pe baza tradiționalei autonomii a Ardealului.

Principiul acesta n'a fost accentuat de dl P. Truția, — și e foarte rău, că n'a fost.

Atunci însă, când a accentuat nemulțumirea, de care sunt agitați Români, lipsa de bună credință a guvernului actual în aplicarea legilor, alipirea noastră către Tron și iubirea noastră către țeara aceasta, care ne este patrie, atunci dl Truția a dovedit, că scie să exprime sentimentul comun al Românilor din aceste țări și ține să-și păstreze încrederea alegătorilor sei.

Dacă ar fi vorbit așa, precum corespondentul din Alba-Iulia dice că ar fi trebuit să vorbească, dl P. Truția s'ar fi abătut dela programul partidului național și s'ar fi pus în conflict cu sentimentul comun al acestui partid. Căci țeara aceasta e patria noastră, și aceea, că Maghiarii ne consideră drept străini în ea, nu este un motiv, pentru-ca noi înșine să nu ne simțim aici la noi acasă.

Noi avem aici în țeara aceasta casele noastre, țările noastre, turmele noastre, ne avem nevestele și copiii, avem mormintele părinților noștri, ne-am născut aici, am crescut aici, aici lucrăm și aici avem să murim: acela dar', care ar voi să aducă nenorocirile înșoiului ori să producă vre-o sngoduire în țeara aceasta, se va găsi față în față cu noi.

Scim însă prea bine, că noi singuri n'am pute să susținem cu succes apărarea și de aceea chiar din sentiment de conservare ne alipim în toată sinceritatea de monarhie și suntem gata să dăm sângele și avutul nostru pentru puterea Casei domnitoare, care ne-a ocrotit timp îndelungat față cu impunerile nobilimii și ne va scăpa, așa sperăm noi, și de impunerile Maghiarilor, căci interesele ei proprii și ale monarhiei întregi o cer aceasta. Și dacă dl V. Babeș a crezut, că este bine să declare în dietă, că noi Români nici dela Tron nu mai putem aștepta nici o îndreptare, d-sa a exprimat sentimentul d-sale, pe care-l vor mai fi împărțind și alții, noi însă sentimentul partidului național român, care combate actualul regim ungar, aderă însă în toată sinceritatea la monarhie și păstrează tradițiunile dinastice ale Românilor.

Programul partidului e lămurit și n'are nimeni să scoată din el ceea-ce nu poate să găsească într'însul.

Vrem să trăim și să ne dezvoltăm în pace aici pe pământul acesta, credem, că numai prin punerea în practică a principiilor stabilite în programul nostru se poate obține pacea, pe care o dorim, și o adevărată garanție pentru traiul pacinic în puterea monarhiei și în autoritatea Coroanei.

Și de aceea ne simțim atinși, când se dice, că nu spunem adevărul, fiindcă suntem persecutați de Maghiari, dacă-l mărturisim. Nu avem nici o idee, nici un sentiment, nici o tendință, care nu se poate mărturisi în monarhia aceasta, și de aceea vorbim cu inima deschisă, și dacă Maghiarii cu toate acestea ne persecută, ei fac abuz de putere.

Este adevărat, că sunt în mijlocul nostru oameni, care nu împărtășesc aceste vederi, — dovadă corespondentul din Alba-Iulia, dovadă și amicii politici ai d-lui Dr. Iosif Gáll, dovadă chiar și dl V. Babeș, — este adevărat, că oamenii acestia se sporesc din zi în zi, admitem chiar, că nu e cu neputință ca ei să ajungă a constitui majoritatea Românilor din aceste țări, dacă actualele stări de lucruri se vor menține, dar' astăzi politica partidului național român este sinceră, leală, dinastică și are în vedere numai asigurarea traiului pacinic și a dezvoltării pacifice în țeara aceasta.

Nu avem dar' nici un gând, pe care n'am pute să-l mărturisim și este o suspăctare de a insinua, că avem.

Atunci, când majoritatea Românilor din țările coroanei ungare va fi ajuns să împărtășească vederile emise de corespondentul din Alba-Iulia și vor fi perdut speranța, că monarhia mai poate să-i scutească pe Români de impunerile Maghiarilor, — abia atunci am ave poate și noi gânduri, pe care nu le-am pute mărturisi, dar' atunci nu am scrie, pentru-ca să ne ascundem cugetările, — ci am tăce!

Câtă vreme însă nu tăcem, ne suspăctază acela, care insinuuă, că voim altceva, ear' nu ceea-ce dicem, ne suspăctază pe noi și compromite interesele Românilor.

Foita „Tribunei”.

O cestiune de principiu.

(Urmare și fine.)

E fără îndoială o lipsă de tact la mijloc.

Dl Dr. Victor Babeș, specialist pentru o știință cu totul nouă, bacteriologia, este, pe cât sciu, profesor — extraordinar numai — la universitatea din Budapesta, unde se simte trebuință de d-sa tocmai fiindcă e cu totul nouă știința d-sale și nu prea se găsește vre-un alt om, ca să o profeseze. Trebuie dar' să ne bucurăm cu toții, că un Român, cu destoinicie extraordinară, — căci între Români îl socotim pe fiul dlui Vincel'iu Babeș, — a găsit undeva, ba chiar aici în „patria” noastră teren de activitate; de sigur însă, că mai mult ne-am bucura, dacă acest Român ar ave, ca profesor ordinar, mai multă independență în activitatea lui, și încă mai mult, dacă el ar pute să propage știința sa între Români, să servească cauza culturii științifice a Românilor, ceea-ce aici în „patria” noastră nu este cu puțință, fiindcă aici nu există universitate românească.

Foarte firesc dar' toți aceia, care sunt preocupați de lucrarea culturală românească, sunt jigniți de pozițiunea, pe care o are dl Dr. Victor Babeș la universitatea din Budapesta, care este, ce-i drept, în „patria” noastră, dar' e maghiară, și unde dl Dr. Victor Babeș, tocmai fiindcă e fiul dlui Vincel'iu Babeș, nu e întâmpinat cu „iubirea și stima”, de care vorbește „Lu-

minătorul” și cu care între Români ar fi întâmpinat, — dovadă cele 18 mii de franci, pe care „Luminătorul” pune atât temei și dovadă mai ales, că dl Dr. Victor Babeș, deși „celebritate” în specialitatea sa, e tot numai profesor extraordinar la Budapesta, mai mult tolerat, fiindcă nu se găsește deocamdată altul, decât prețuit pentru valoarea sa.

Dacă am fi putut, i-am fi creat dlui Victor Babeș o catedră românească aici în „patria” noastră, fiind însă că aceasta deocamdată nu se poate, era în cercurile române literare și științifice generală dorința, ca să i-se creeze dlui Dr. Babeș teren de activitate acolo, unde știința română se poate cultiva, este și încurajată și pe din destul răspătită.

Cedând acestui curent general, actualul ministru de instrucțiune al României, și însuși om de știință, a hotărât să ceară dela corpurile legiuitoare încuviințarea mijloacelor pentru crearea unui institut de bacteriologie pre lângă universitatea din Bucuresci, pentru-ca dl Dr. Victor Babeș se nu poate dice, că-și consumă viterile la o universitate maghiară, fiindcă în viața culturală română nu poate să găsească teren de activitate pentru știința sa.

Atîrnă acum dela d-sa, dacă rămâne ori se duce.

În adevăr însă lucrurile nu stau așa.

Eată ce ni se spune în „Kolozsvar” despre afacerea aceasta:

„Precum aflăm cu mulțumire, — scrie „Budapesti Hirlap”, — sunt neîntemeiate scirile răspândite după un diar din Cluj despre trece-

rea la universitatea din Bucuresci a dlui Dr. Victor Babeș. Deoarece-acest diar din Cluj antem noi, credem de cuviință a accentua, că corespondentul nostru din Bucuresci n'a dîs cu nici un cuvânt, că D-rul Babeș merge ori nu. I-a dat lui „Kolozsvar” numai scirea, că comisiunea respectivă a camerei române a primit și va susține în parlament, ca să se înființeze la universitatea din Bucuresci încă două catedre, dintre care una destinată pentru Dr. V. Babeș. Toate diarele din România au dîs-o aceasta. Dacă dar' dl Babeș nu se duce, ne bucurăm; nu credem însă, că nu s'a pus de mai înainte în înțelegere în privința aceasta. Căci altfel cum s'ar ocupa cei din cercurile guvernamentale române tocmai cu cestiunea unei catedre destinate pentru D-sa.”

Diarul din Cluj are dreptate: „cercurile guvernamentale române” nu se ocupă cu cestiunea unei catedre destinate pentru dl Dr. Babeș, fără-ca să se fi pus mai înainte în înțelegere cu d-sa.

Bacteriologia este o știință cu totul nouă, și ministrul României nu putea să stăruie pentru înființarea unei catedre de bacteriologie mai înainte de a se fi asigurat, că poate găsi între Români un titular pentru acea catedră. Și, pe cât sciu, dl Dr. Victor Babeș e până acum singurul bacteriolog între Români.

Nu mai în urma unei înțelegeri „directe și personale” și numai după-ce dl Dr. Babeș „s'a arătat dispus” a merge la Bucuresci, s'a luat măsura pentru înființarea unui institut de bacteriologie și s'a prezentat proiectul de lege, prin

care se cere aducerea „în mod extraordinar” a dlui Dr. Babeș la facultatea de medicină din Bucuresci.

Aceeași onoare i-se face d-lui Dr. Asachi, un alt Român, care funcționează la o altă universitate neromânească, la cea din Paris.

Cum vine după toate aceste notița din „Luminătorul”?

Pe când cercurile române literare și științifice îi fac d-lui Dr. Victor Babeș multă, poate chiar prea multă onoare, „Luminătorul” vorbește despre cele 18 mii de franci și termină cu frasa despre lupta sufletească, prin care trece distinsul profesor extraordinar dela Budapesta unde se bucură de atâta „stimă și iubire”.

Cetitorului de fire mai prepuehnică i-se produce impresiunea, că în adevăr toată vorba cu trecerea la Bucuresci a dlui Dr. Babeș nu e decât o manevră, spre a determina pe dl Trefort să-l numească profesor ordinar pe singurul bacteriolog, de care dispune universitatea din Budapesta, — nu e decât un fel de *licitațiune* între două țări și două popoare asupra unui om, care din întâmplare nu are concurent.

Ear' presupunerea aceasta e o insultă și pentru dl Dr. Victor Babeș, în deosebi și pentru întreaga generațiune, din care d-sa face parte.

Noi, care ne-am inspirat din lucrarea creatorilor culturii române moderne, scim cu toții, că puterile noastre, multe, puține, câte sunt au să fie întrebuințate pentru continuarea lucrării lor, nu sunt ale noastre, ci ale neamului românesc, din care le-am moștenit și prin care le-am dezvoltat: servim „patria” noastră pe toate tere-

Correspondență din Viena.

Viena, 24 Februarie n. 1887.

Guvernul va cere dela delegațiuni un credit de 50 milioane de floreni pentru înarmări.

Afară de aceasta creditul, care se cere în dieta imperului de aci și în „Landtag“-ul buda-pestan pentru echiparea „Landsturm“-ului se urcă la 20 milioane. — În suma totală se urcă la 70 milioane floreni, care sînt cerute pe seama ministerului de război ca credit extraordinar.

Faptul acesta a atrăstiat eară foarte mult speranțele de pace. Ministrii de război îndată-ce cer credite extraordinare, apoi pacea nu se razimă pe picioare prea solide. Buletinurile asupra raporturilor între Franța și Germania nu sună prea favorabile. Ambele state armează cu iuteală neobișnuită, și îngrămădesc în districtele, care se află la hotare, mulțimi colosale de trupe și provițiuni enorme de munițiuni și proviant.

Tot asemenea și starea crizei orientale nu s'a ameliorat de loc.

Acî se crede, că regența bulgară vrea să câștige numai timp și că eforturile ei toate sînt concentrate de a țărăi lucrurile până în primă-vară, pe cînd speră în izbucnirea unui conflict european.

Sforțările de a hotări bazele unei nouă convențiuni comerciale cu România, n'au condus încă la nici un rezultat. Delegații români, care veniră din cauza asta la Viena, au plecat eară, fără-ca să se fi obținut vre-un rezultat. Trebuiau să vină earăși aci pe la sfîrșitul lui Ianuarie, spre a continua cu negocierile. Dar' până în momentul actual sînt așteptați îndelung aci.

Românii dic, că ei numai atunci pot face industriei austriace concesiuni, dacă li se acoardă introducerea fără vamă a vitelor și a cerealelor lor. Polonii și Maghiarii sînt contra unei asemenea concesiuni la România, pentru-că se tem de concurența română, care va fi făcută produselor galițiene și ungurești.

Cu toate aceste guvernul a numit pe un Polon, pe contele Goluchowski de ambasador austriac în București. Contele Goluchowski e fiul fostului guvernor al Galiției, care funcționa și un oareș-care timp ca ministru de stat în Viena.

Care e ținta pe care 'și-a propus-o contele Kalnoky, trimițînd pe un Polonez la București, nu ni e prea clar. În ori-ce cas aceasta e un simptom, care de sigur merită de a fi ținut în vedere.

Tot așa și un alt lucru e foarte curios. Fostul ministru de comerț, baronul Pino fu nevoit să se retragă din minister, pentru-că în ședința publică a camerei deputaților fu fură imputate de cătră un deputat nise istorii foarte murdare. Acum baronul Pino fu numit cap al guvernului districtului Bucovina.

Bărbatul deci, care fu constrîns să părăsească ministerul din cauza unui scandal public, e tot încă destul de bun să guverneze încă Bucovina.

Aceasta nu va face o impresiune favorabilă în populațiunea română din Bucovina.

Dacă mai luăm la aceste încă în considerațiune, că Românii în Transilvania și în Ungaria sînt de asemenea foarte atristați, apoi vom ajunge la recunoașterea, că Austro-Ungaria se află

în special cu poporul român în raporturi puțin favorabile.

Cu toate aceste poate cineva să cetească în jurnalele vieneze în fiesce-care moment frasa, că Austria are interese identice cu România, și că poporul român poate să găsească spriginul seu contra pericolului slav numai în Austria. Ce față are această protecțiune, ori-cine poate cu ușurința să concludă din sus-menționatele date.

Românii în Austro-Ungaria sînt tratați ca străini și cît privesc regatul României, apoi războiul vamal e un bilanț clar și limpede vorbitor al raporturilor, care domnesc între ambele țeri.

Din „Reischrath“-ul austriac.

Ședința casei deputaților dela 24 l. c. n.

Referentul Mattusch raportează în privința creditului pentru gloate.

Otto Pollak declară, că el și partidul seu nu vor să tragă consecuențele proiectului, vor vota însă pentru creditul ce se pretinde. Uniformarea gloatelor ar fi față cu tractatele internaționale o necesitate, dar' procederea majorității e lipsită de adevăr.

Kraus dic, că ar fi un doctrinarism, dacă opoziția în momentul pericolului ar denega legea. Ar fi însă de lipsă să se explice popoului înmulțirea miliției, pentru-că batalioanele de gloate sînt în faptă miliție.

Menger: Noi stăm astăzi acolo, să votăm 12 milioane pentru puterea armată a statului; trebuie însă atunci cînd în noi se deșteaptă îndoieli serioase, să fim mai nainte liniștiți, dacă are această votare să servească pentru spriginirea unei politici aventurioase (Foarte adevărat! în stînga), care trebuie să aibă drept urmare, că Austria cade în cea mai mare primejdie, sau dacă politica actuală, pe care aderenții partidului nostru totdeauna au spriginit-o în delegațiuni și a cărei basă e alianța cu Germania, are să se susțină și mai departe. În foaia „Ruski Kurjer“-a fost nu de mult o întrebare a raportorului aceleia cu deputatul Rieger. E o praxă parlamentară, ca cuvîntelor unui asemenea conducător de partid să se atribue cuvenita atențiune. Un alt motiv pentru de a atribui mare preț declarării D-rului Rieger este împregiurarea, că deputatul Dr. Rieger s'a provocat la aceea, că conducătorii politicii externe a Austriei de asemenea împărtășesc vederile sale, așa că în cazul de față avem de a face chiar cu o enunțiațiune a acelora. (Să audim! Să audim! În stînga.) Nu voi să mă mai opăcesc la aceea, că Dr. Rieger a ținut cu privilegiul întrebării sale cu raportorul foaiei rusești, că nepoții și copiii lui înțeleg rusește, că eroicul popor rusec va sta în oare de primejdie întru ajutor micului popor cehic, ci pun prețul pe următoarea declarație a aceluia: „Eu țin, că alianța austro-rusească corespunde mai mult intereselor ambelor imperii și promite monarhiei anstro-ungare cu mult mai multe garanții pentru siguranța ei, ca și alianța austro-germană. (Strigări în stînga: Să audim!) Pentru Bulgaria noi nu ne vom bate cu Rusia, dacă conducătorii politicii noastre și ai celei rusești se pricep, să respingă asmuțările secrete ale cancelarului german“. (Să audim! Să audim!

în stînga.) Mai departe se pune în perspectivă, că fiind Austria învinsă, cancelarul german va lua dela monarhia noastră toată posesiunea ei din Nord și apoi va ședea la *cheval* pe spatele Europei. — Eu nu pot crede, ca Dr. Rieger să fi făcut asemenea declarații și cu atât mai puțin, că acele s'au făcut în înțelegere cu guvernul. Dar' înainte de a vota cele 12 milioane, trebuie să scim, dacă au să fie folosite pentru o politică aventurioasă, dacă bazele politicii externe austriace se vor schimba și dacă întunecatei ure în contra imperului german are să se dea expresiune și în rapoartele noastre externe.

Rieger: Deputatul Menger a binevoit a pune aci sub discuțiune o conversațiune privată, ce am avut-o cu corespondențul unei foi rusești, o conversațiune privată, despre care nici prin minte nu 'mi-a putut trece, că va ajunge în publicitate și 'i-s'ar pune în cumpănă fiecare cuvînt. (Aha! în stînga.) Corespondențul respectiv s'a excusat și de atunci încace pentru indiscrețiunea sa, predând aceste lucruri publicității. Eu deneg responsabilitatea pentru ceea-ce a publicat corespondențul respectiv și trebuie să accentuez cu toată hotărîrea, că el a amestecat multe și din propriile sale vederi, și că multe le-a colorat. De asemenea trebuie să resping responsabilitatea pentru corectitatea și complectitatea acelei traduceri, de care s'a folosit dl Dr. Menger. Cât de puțin complectă și cît de puțin corectă e această traducere, se vede și din împregiurarea, că în aceea se vorbește de nepoții mei, în vreme-ce eu, durere, nu sînt în poziția, de a avea nepoți. (Claritate în stînga.) La toată întîmplarea este adevărat, că copiii mei cetesc și înțeleg rusește, dar' ei cetesc și înțelg și nemțesce și eu cred, că nici una nici cealaltă nu e crimă. (Foarte bine! în dreapta.) Dacă e o crimă, atunci dic: *Pater peccavi*, eu sînt de vină! Dealtmîntrelea aud, că și statul major german încă studiază cu multă diligență limba rusească și că și mult s'erbătorit diplomat Bismarck vorbește foarte bine rusește. (Claritate în dreapta.) Dacă în aceea corespondență s'ar fi ținut, că eu aș fi ținut, că cercurile competente austriace, conducătorii politicii austriace externe sînt în această privință de o părere cu mine, — aceasta trebuie să o neg. Eu n'am ținut așa ceva și nici nu am putut-o afirma, deoarece-ce eu nu mă bucur în aceste cercuri de o astfel de intimitate, ca să pot aduce înaintea publicului vederile lor într'un mod atât de confident. S'a făcut provocare la aceea, că eu aici în această casă m-aș fi exprimat pentru o alianță cu Prusia, respective cu Germania. Atunci stătea lucrul așa, că avea să fie o alianță între toate trei marile puteri pentru menținerea păcii europene, ce cu toții o dorim atât de ferbinte. (Aprobări în dreapta.) Și în acest înțeles, eu nu am putut decît să fiu pentru această alianță. Am mai accentuat, că sînt pentru o bună înțelegere cu Germania și din acel motiv, pentru-că este evident, că dacă va veni la un război cu Germania, mai întăiu expusă va fi pielea noastră a Boemilor. Dacă mă întrebă cineva, că astăzi pun eu ori nu un mare preț pe alianța cu Germania, atunci ar trebui mai întăiu ca eu să mă întreb, ce adevărat înseamnă această alianță. Eu mărturisesc nepriceperea mea, căci tenorul acestei alianțe încă nu a ajuns să pătrundă

în publicitate. Ear' judecînd după părerile ce domnesc astăzi în cercurile competente și mai înalte, se pare că acestei alianțe nu 'i-se mai atribue aceeași însemnătate, care 'i-se atribuia mai de mult. Eu nici nu sînt silit a ventila cestiunea, că o alianță cu Rusia sau o alianță cu Germania, — dacă aceste două trebuie puse în cumpănă una față cu alta, — va avea pentru Austro-Ungaria un mai mare folos politic, militar sau economic-național. Despre aceasta, cum am ținut, astăzi nu voesc să vorbesc. Eu dic numai una, sub toate împregiurările și înainte de toate sînt pentru pace, și fiesce-care politică ce va duce la pace o voi recomanda și spriginii. (Bravo! în dreapta.) Și dacă astăzi mă aflu ușor îndemnat de a vota pentru legea ce ne stă înainte, o fac aceasta pentru-că voesc a stăru pentru pace și nu pentru război. (Aprobări în dreapta.) Mai departe eu nu sînt nici pentru o politică prusiacă nici pentru una rusească, ci înainte de toate pentru o politică austriacă. (Aprobări vii în dreapta.) Eu sînt pentru ori-ce alianță, care va pute să-i promită Austriei foloase eminente, care îi asigură pacea, și care e în poziție de a garanta statului întreaga lui suveranitate (Aprobări în dreapta.), a-i confirma bunăstarea și a-i asigura deplina libertate pentru acțiunile sale din viitor. (Aprobări în dreapta.)

Apoi legea a fost votată în unanimitate. Deputații antisemiți: Schönerer, Türk, Törnkrantz și Fiegl au părăsit sala înainte de a se vota legea.

Correspondențe particulare

ale „Tribunei“.

Cluj, în 25 Februarie n. 1887.

(Concert împreună cu bal.) La 24 l. c. a arangiat inteligența română din Cluj un concert împreună cu bal în favorul fondului scoalei române de fete ce are să se înființeze în Cluj.

Pe la 8 oare seara reduta orășenească era plină de un ales public inteligent din loc și din giur, care aștepta cu oareș-care nerăbdare începerea programului concertului. Precis la 8 oare se înșiră corul bărbătesc pe podiu, executînd punctul I-ii din program: „Cîntec vînătoresc“ de Tudor Flondor, cu o destoinicie și corectitate surprîndătoare; căci o scim prea bine cu toții, că tineretului din Cluj îi lipsește cu totul organizațiunea, că sînt o turmă fără păstor, lăsați așa dîcînd de capul lor și în grija lui D-șeu.

Acesti tineri, care la rîndul lor au executat nu cu mai puțină exactitate și punctul ultim al programei: „Senin și furtună“ de I. Vorobchievici, au dovedit și cu acest privilegiu, că ei pre lîngă o conducere potrivită își știu validitatea puterile, și nu le lipsește nici voința spre aceasta, cu toate că aji, precum se scie, terenul cel mai sigur și mai de aproape potrivit pentru aceasta, o societate literară-culturală, le lipsește.

Publicul 'și-a exprimat îndestulirea prin vii aplauze. La deslegarea problemei din punctul II „Bricealdi, fantasmă asupra motivelor din opera „Don Carlos“ pentru flaută, cu acomp. de piano“

nele ce ni se deschid în ea, dar' nu servim națiunea maghiară, la lucrarea ei culturală nu luăm parte, pe aceasta are să o servească ea însăși. Și dacă aici în „patria“ noastră nu ni se deschide teren de activitate, ne ducem acolo, unde îl găsim, cu inima înduioșată, dar' ne ducem, căci vrem să lucrăm.

Așa are să facă și dl Dr. Victor Babeș.

Și chiar dacă n'ar face așa, aceasta ar dovedi numai, că d-sa nu poate ori nu este dintre noi, — dar' principiul rămîne pentru toți cei ce au tragere de inimă pentru neamul lor și vreau să iee parte la lucrarea lui culturală. I. Slavici.

Din seara de Crăciun.

(Urmare.)

O variantă a colindei din urmă îmi comunică dl I. Popovici, învățător în Sibiiu, culeasă de dînsul în comuna natală Boșorod (comitatul Hunedoarei, în Transilvania). Eată-o:

XIV.

Ferician de el,
De acest domn bun,
Bin' 'l-a fericiat
Cu-o fată frumoasă.
De frumoasă mare
Soată 'n lume n'are!
Ba are și-mi dare
O rață de soare!
Da-i mai umblătoare
Vara pe răcoare
Până 'n prînzul mare,

Seara pe la cină,
Cînd e luna plină.
Și pe ea 'mi-o cere
Mulți din multe părți,
Treii din trei locuri.
Mai virtos o cere
Un fîrș d'Unguraș.
Iubi-'l-aș, iubi,
Ba nu 'l-oiu iubi,
Că de 'l-oiu iubi,
Mie 'mi-s'a urî
În gîrlji*) ședînd,
De cep întorcînd,
Cupe goale-umplînd,
La domni închinînd,
Banii numărînd.
Mai virtos 'mi-o cere
Un d'alb pécuar.
Iubi-'l-aș, iubi,
Ba nu 'l-oiu iubi,
Că de 'l-oiu iubi,
Mie 'mi-s'a urî
În strungă ședînd,
Oi d'albe mulgînd,
La găleți spîlînd,
Caș dulce-astrîngînd.
Mai virtos o cere
Un fiu de 'mpărat,
Care-i mai bogat.
Cea fică frumoasă
Sta și se gîndia:
Iubi-'l-aș, iubi,

*) Gîrlji, pe la noi gîrlciu=tînda sau întrarea pînăței.

Ba nu 'l-oiu iubi,
Că de 'l-oiu iubi,
Mie 'mi-s'a urî
La d'alb 'mpărat,
Hinteu ferecat,
D'albă 'mpărăteasă,
Sucnă de mătășă,
La nouă cumnați
Nouă cai șelați,
La nouă surori
Nouă 'ncingători,
La nouă cumnate
Nouă pătelate.*)

Altă variantă a acestei colinde se află publicată în colecțiunea d-lui At. Marian Marinescu. (Poesia populară. Colinde culese și corese de At. Marian Marinescu, Pesta 1859.) Pagubă numai, că colindele publicate de autorul citat prin corecturile suferite, după a mea părere, au pierdut prea mult din originalitatea lor, astfel, că de multe ori nu ne putem face idee despre forma lor adevărată, păstrată în gura popoului.

Pentru-ca on. cetitori să poată compara, citez aici sfîrșitul colindei indicate, care se află sub titlul „Treii pețitori“ la pag. 97 a opului citat. Premit, că cei trei pețitori „dela trei vâduri“ la dl Marinescu sînt: un cioban, un ostaș și fecior de 'mpărat. Cei doi dintăiu sînt refusați, apoi se continuă:

... De pe-un vad o cere,
După doru-'i pere

*) Pachiol, păchilat sau pătelat este o cărpă albă fină, cu care nevestele își învelesc capul.

Fecior de 'mpărat,
Măndru și înalt.
Și lui o vei da,
Că-i de fata ta.
Masa-i tot întinsă,
Lumina aprinsă,
Pentru 'mpărăteasă
Covor de mătășă,
Cocie de aur
Și cai ca și tauri.
Pentru ședători
Cunune de flori,
Pentru s'erbători
Cunune de zori.
Doamnă bucuoră!
Rămă sănătoasă
Cu fata frumoasă!

În varianta culeasă de subscrisul și în cea comunicată de dl Popovici fata frumoasă îi refuză pe toți trei pețitorii. Astfel înțelesul colindei rămîne neclar și nu s'ar pute explica altmîntrelea, decât ca o măgulire exagerată pentru fata, care de frumoasă mare nu-'și află păreche în lume. Mai naturală și mai logică ar fi încheierea aflată de dl Marinescu, de cumva nu este una din corecturile sevîrșite de d-sa.

Colindele ciobănești, pe alte locuri atât de dese, în părțile noastre sînt mai rari, eu cel puțin numai câteva am aflat, dar' și acele de valoare inferioară. Una dintre ele este:

XV.

Ferecan de el!
De 'l-a ferecat
Și buni feți 'i-a dat!

era chemat dl Alex. Andressi (medicinist), a cărui producție a fost cu plăcere ascultată și cu multe aplauze primită din partea publicului.

Tot cu asemenea atențiune și interesare viună a fost ascultată d-șoara Laura Ranta (din Bistrița), cântând a) Arietta, b) Cavatina din op. „Freischütz” de C. M. de Weber cu o dexteritate satisfăcătoare și dovedind, că e stăpână preste organul seu.

Cu vii aplauze a fost apoi întâmpinată ivirea la piano a d-șoarei Ana Papp, care de repetite ori a mai fost lăudată pentru dibăcia ce și-a câștigat-o în exercițiile de pian, dovedită și de astădată cu executarea piesei „Rapsodie roumaine”, op. 13 de A. Sipos.

După aceste a urmat declamarea poeziei „Cătră poporul român”, de Petru Dulfu. Perorarea acestei poezii frumoase, dar totodată de o greutate hotărâtă în privința predării ei, a fost vrednică poeziei d-șoarei Maria Roșescu. Precum sunt informat, numita d-șoară, din pedeci familiare, numai cu vre-o câteva zile înainte de concert s'a putut rezolva la primirea debutului de declamatoare.

Din această cauză așteptările — și la aceia, care îi cunosc talentul declamatoric — erau modeste. Și la început și dovedit d-șoara Roșescu o oarecare indispoziție, — poate sub impresiunea cuprinsului elegic al poeziei, — dar dela a III—IV-a strofă încolo, predarea se ridică la nivelul perfecțiunii. De repetite ori a fost întâmpinată cu „vivate” și aplauze, dar mai ales acolo, unde enarează de câte și mai câte bunuri a fost despoiat bietul popor român, dar una totuși n'a fost nimeni în stare să se răpească: „conștiința de Român!” Aci a fost formal întreruptă; aplauzele lungi și „vivate” însuflețite au silit-o să facă pauză. Nu cu mai puțin efect a fost declamată și primită și partea din urmă. Aplauzele au făcut un ecou lung și viu răspuns la întrebarea: ameliorarea sortii tale „până când o aștepti din stele?”

D-șoara Maria Roșescu, care purta și un frumos costum național, a contribuit în mod însemnat la reușita concertului.

După aceasta a urmat punctul VI din program: „Delphin Alard” a 2-a simfonie concertantă op. 31 pentru două violine și acompaniament de pian, executat de d-șoarei Ana și Sidonia Pop și dl Virgil Șotropa. Publicul a ascultat și această producție cu o atențiune viună și și-a manifestat mulțumirea cu repetite aplauze.

Când eram la capătul concertului se ivese dl vice-președinte al concertului cu vestea de plăcută surprindere, că la rugarea comitetului dl Iacob Murășian, profesor de musică din Blaj, a binevoit a lua sarcina de a executa vre-o câteva piese pe pian.

Insinuarea s'a primit cu „vivate” generale. După aceasta am auzit și vădut apoi pe cunoscutul pianist executând mai multe piese populare, între acelea și pe a „Ciobanului”. Plăcerea inimilor se putea ceti din fața fiecăruia; și dl pianist era p'aci să nu scape de lângă pian; la dorința generală pianistul nostru a trebuit să și mai pună abilitatea la dispozițiunea publicului electrisat de sunetele dulci ale melodiei române!

Pe la 10 oare s'a deschis balul. Era un public ales, toaletele concuau în eleganță și în gust. De-a dragul și se opriau ochii la co-

Fețișorii lui
Umblă-mi-și la oi.
Frate cel mai mare
Culcă-se și doarme.
Frate cel mai mic
Face fluerele
Și dice cu ele.
El din graiu grăia:
— Scoală, frate, scoală,
Că nouă ne fată
Mioara măiastră!
— Lasă, frate, lasă,
Că ea va fâta,
Noi l'om apleca
Și el s'a scula
Și s'a scutura,
Strungi va resturna.
Un berbec-bece
Cu coarnele 'ntoarse
Într'aur sovoalse,
Lâna de argint
Razimă 'n pământ.

Celelalte colinde ciobănesci din colecțiunea mea sânt numai nise fragmente de multe ori fără înțeles și fără valoare.

Lipsa acestei specii de colinde se explică ușor, dacă considerăm, că ocupațiunea țăranilor din părțile aceste este agricultura și nu ciobănitul.
(Va urma.)

stumele naționale. Cu totul au fost 12 costume, reprezentând portul din mai multe ținuturi românesce. Despre celelalte toalete fie destul a aminti, că cele mai multe au fost foarte elegante și de un gust necontestabil.

Jocul s'a început la 10 oare și a ținut până la 6 oare dimineața, tot așa de animat precum s'a și început. În „cuadrile” și „romane” au jucat circa 40—45 de părechi. În pauză s'au executat cu multă precisiune jocul nostru istoric „Călușerii”. Toaste — se înțelege — încă n'au lipsit.

Șirul l'a deschis dl Iuliu Coroianu, președinte.

Prima capelă musicală din Cluj a dovedit, că are destoinicie și în executarea pieselor românesce . . .

Aci mă voiu opri. Starea financiară de aproape nu mă atinge . . . Deficit doar n'a fi — și nu doresc. Darea de seamă cu amănuntele din partea competentă vor urma — la timpul seu.

Primiți, Vă rog, după aceste expresiunea deosebitei mele considerațiuni.

Unul ce a fost de față.

Hațeg, la 23 Februarie n. 1887.

Eforia scoalei grănițeresci din Hațeg, în ședința sa dela 6 Februarie a. c., a decis a arangia o serată împreună cu tombolă în favorul acelei scoale.

Pătrunsă însă de adevărul, că toate scopurile mari, nobile și umane mai ușor se pot ajunge atunci, când zelul și virtutea femeiască contribuie la ajutor, a însărcinat pe cassarul eforiei Nicolae Teodosiu, mare comerciant și Paul Olteanu, dirigent, cari au încurs a cere consiliu și respective a ruga pe prea stimabilele și generoasele d-ne: Maria Bersan, Maria Șelariu și Charlota Baci a primi patronatul.

Cu distinsă plăcere câștigă acești doi bărbați patronatul grațioaselor dame, cu aceea condițiune, ca venitul curat să se destineze atât în favorul scoalei grănițeresci, cât și în favorul unei veduve septuagenare dintr-o familie prinoasă a opidului, însă acuma la adânci bătrânețe rămasă fără nici un ajutor.

Că seara de 22 Februarie a. c. ne-a încântat, se poate mulțumi energiei și zelului desvoltat de prea stimabilele d-ne patroane cu ajutorul gentilelor d-șoare Cornelia Lup, Elena Ciuciu, Emilia și Elena Roman și Lucreția Iansa. Venitul prin rezultatul material în total e de 172 fl. 68 cr., ear' venitul curat 145 fl. 42 cr., cel mai mare venit, pe care l'a avut vre-odată vre-o întreprindere de felul acesta în opidul Hațeg, care venit s'a împărțit în două părți egale.

Tot la aceeași înălțime s'a avântat și succesul moral: frecuența cea mai mare ce se putea în opidul Hațeg, vioiciunea, veselia, entuziasmul au fost la culme până în zori de zi. Mare efect au produs între pauză „Bătuta” și „Călușul” jucate de 7 juri în costum național. Tot aceeași plăcere au desvoltat costumele naționale, grațios pregătite ale prea stimabilelor d-ne Amalia Florian, Fira Serafin și gentilei d-șoare Emilia Roman. Eată rezultatele, ce se pot ajunge prin energia sexcului frumos.

Un monument de neștearsă recunoștință și-au ridicat prea stimabilele și generoasele doamne patroane și încântătoarele d-șoare ajutoare. Fie si-gure, că de câte-ori neputincioasa văduvă își va alina vre-o suferință, de câte-ori scoala își va acoperi vre-o lipsă, de atâtea-ori numele stimab. doamne se vor aminti cu respect și recunoștință.

Recunoștință le datorim și acelor marinimoși concetățeni și străini, care fără deosebire de naționalitate au concurs cu generoasele contribuiri la spriginirea unui astfel de scop nobil filantropic, sperând că și în viitor ne vor sprigini.
„Romeo”.

Cronică.

Pentru aspiranți de ofițeri la gloate. Instrucțiunea trimisă acum comunelor din partea ministerului de honveți cuprinde, că prenotațiunile de ofițeri la gloate se fac la comanda cercurilor de gloate.

Modificațiunea legii industriale privitoare la comerțul ambulant. În ședința casei deputaților ținută la 23 Februarie n. ministrul de comerț, contele Paul Széchenyi a așternut proiectul de lege privitor la modificațiunea §-ului 50 al legii industriale. Acest proiect are scopul de a ridica restricțiunile cuprinse în paragraful amintit altcum din atâtea părți atacate, căci aceste restricțiuni păgubiau nu numai pe industriasi stabiliți în comune mici, ci chiar și pe consumenții din aceste comune. Proiectul de lege lasă în libera dispoziție a reprezentanților opidelor, ca să formeze un statut, care să stabilească hotărât, că un neguțător ce locuesce în altă comună este ori nu îndreptățit de a-și vinde

mărfurile sale în zilele târgului de săptămână. Prin urmare, fiesce-care comună este îndreptățită, corăspunzător trebuințelor ce se ivesc, de a lăsa pe industriasi străini, ca să vîndă produsele lor la târgurile de săptămână.

Camera advocațională din Alba-Iulia s'a constituit în ședința din 20 Februarie precum urmează: Preșident: Emerich Hollaki; vice-preșident: Ioan Pipoș; secretar: Ioan Issekutz; cassar: Nicolae Kadar; fiscal: Alexiu Pavai Vaina; membri în comitet: Ignatius Rainay, Mateiu Nicola, Ignatius Imecs, Ioan Coșieru, Carol Dané, Dr. Alexandru Mohay, Mihail Kerekes și Dr. Avram Pinciu; membri suplenți: Nicolae Barb, Alexiu Olariu, Nicolae Kadar și Alexandru Velican.

Prelegeri publice. Măne, Duminecă în 15/27 Februarie 1887, la 5 oare seara, continuă dl Dim. Comșa, profesor, prelegerile în favorul „Reuniunii meseriașilor români din Sibiu”, cu prelegerea „Despre bani”, în sala societății române de lectură, strada Cisnădiei Nr. 7.

Necrolog. Georgiu Voda, paroch gr-cat. în Vaideiu după o scurtă dar grea suferință de 10 zile, împărțită fiind cu s. sacrameinte ale muribunților a reposat Vineri în 18 Februarie st. n. în al 71-lea an al vieții sale pline de activitate și al 50-lea an al preoției, Osemintele-i pămâtesci după săvîrșirea funcțiunilor religioase funebrele s'au astrucat în cimiterul gr-cat. din Vaideiu în 21 Februarie st. n.

Principele Alexandru de Battenberg. Ieri s'a ivit o mică îmbunătățire în starea sănătății principelui Alexandru după ce acesta avu o noapte ușoară. După ce frigurile au mai încetat, medicii au constatat bubatul. Toată familia principelui Alexandru a fost vaccinată. Bulentinuri oficiale asupra boalei principelui Alexandru, nu se edau.

Consulul francez din Massaua a fost rechemat, pentru-că s'au ivit intrigă, care le-ar fi țesut el cu Abisinienii.

Arestarea unui redactor. Din Paris i-se scriu lui „Pester Lloyd” următoarele: Ieri s'a făcut la biroul redacțional al diarului „Revanche” o perchișie, ear' redactorul en chef al diarului a fost arestat sub acusa, că el a împins pe Francia fără consimțământul guvernului la primjdia unui războiu prin acțiunile sale dușmănoase, o crimă care se pedepsește prin deportațiune. Următoarele amenunțuri servesc spre lămurirea incidentului: În zilele din urmă, diarul „La Revanche” își făcea un sport din aceea, a preda urei publice pe raportatorii diarelor străine afirmând cele mai grosolane neadevăruri și expunându-i publicului ca spioni germani. După ce a fost cunoscut aici rezultatul alegerilor din Alsacia-Lorena, au fost puse înaintea localului redacțional al lui „Revanche” ce se află pe piața operei stindarde rusesci și franceze. Mari placate formau flanca acestor decorațiuni. Placatele aceste cuprindeau următoarele cuvinte: „Alegerile din Alsacia-Lorena. Căndiații francezi 24.000 voturi, căndiații germani 16.000 voturi. Toți protestatorii au fost aleși. „Trăiască Francia!” Tocmai când mulțimea din conductul de carneval sosise la piața operii, veni și un comisar de poliție în scopul de a înlătura stindardele și placatele. Mulțimea se purtă liniștit, și nu s'a întâmplat nici o demonstrațiune. Comisarul de poliție avea de gând să facă interogatorul cu redactorul Peyramont, carele se numește și Rigondand și a fost odinioară editorul lui „Correspondance Slave”. Rigondand refuză orice răspuns. Comisarul se retrase pentru a conferi cu șeful seu. Peyramont rămăsese până la 2 oare dimineața în biroul redacțional. Ieri apără în „Revanche” un articol, care cuprindea atacurile cele mai excesive în contra guvernului. Peyramont anunță convocarea unui meeting, la care va invita pe toți prieteni și dușmanii „Revanche”-i. I-se vor ceti levitele — serie el — guvernului și Germaniei. Ieri veni judele investigator urmat de un polițist la biroul redacțional, în scopul de a aresta pe Peyramont pe baza articolului 84 al codicelui penal. Articolul acesta sună! Care expune patria prin acțiuni dușmănoase și nepermise de guvern la declarațiunea unui războiu, se va pedepsi cu exil, ear' dacă în urma acestor asmuțări va izbucni în adevăr un războiu, atunci se va pedepsi cu deportație. Rigondand voia să facă rezistență, dar' comisarul de poliție Clément, îl exportă îndată la Depot.

Varietăți.

(Giuvacalele interesează.) La cel din urmă bal de curte din Roma i-s'au prezentat regelui Umberto, între alții și cățiva diaristi.

„Care e cea mai grea parte din sarcina, pe care o ai pentru seara de astăzi?” — întreabă regele pe unul dintre diaristi, — Signor Menusti. „Raportul despre toalete!” — răspunde Menusti.

„Stai, — dise regele, — că am să-ți dau un foarte bun ajutor.”

Luându-l apoi de braț, îl duse la Regina Margareta și îl prezentă zimbînd cu cuvintele: „Poți să-ți faci astăzi presei un mare serviciu, dând schițe despre câteva toalete.”

Regina, grațioasă ca totdeauna, primi gluma, și preste pușin începă să-i dicteze dlui Menusti, cerînd pe ici pe colo câte o informațiune și dela alte dame.

În cele din urmă Regina. schiță și propria ei toaletă adăugînd: „Nu cumva să uiți cele nouă șire de mărgăritare ale mele, căci giuvacalele le interesează totdeauna pe dame.”

(Limba secretă.) Este știut, că medicii se servesc la consultațiunile lor, în prezența bolnavilor, de limba latină, spre a nu turbura sau a deștepta temerea bolnavului sau a împregiurimii sale. La cercetările clinice și la consultațiunile cu căndiații de examinat se observă aceeași procedură, fiindcă ar pute să rezultă consecunțe grave, dacă ar exprima părerea sa în limba germană. Un asemenea cas s'a întâmplat deunăzi la clinica doctorului Albert. Unui căndiat i-s'a dat în cercetare un morb foarte interesant: pacienta suferia de o bubă rea sub claviculă, despre care căndiatul, după examinare, făcu o diagnosă foarte justă. Atunci profesorul Albert îl întrebă în limba latină, ce prognostică poate pronunța? La această întrebare căndiatul se grăbi a răspunde în limba germană, că moartea este inevitabilă și va avé loc în cel mai scurt timp. „Nu ai minte în cap?” — exclamă supărat profesorul Albert, — „Tecum latine loquor et tu respondes mihi germanice!” (Îți vorbesc latinesce și tu îmi răspunzi nemtesce.) Cu toată zăpăceala lui, căndiatul a trecut examenul cu laudă: Și pacienta? — Ea mai trăiesce și astăzi.

Din public.*)

Convocare.

În sensul §-ului 12 al statutelor „Reuniunii femeilor române din Sibiu” se convoacă prin aceasta pe ziua de Duminecă în 22 Februarie v. (6 Martie n.) 1887 la 3 oare după ameați

a XIII-a adunare generală ordinară în localul societății de lectură română din Sibiu (strada Cisnădiei Nr. 7). Obiecte: 1. Raportul Comitetului. 2. Rațiociniul anului 1886. 3. Propuneri eventuale. 4. Alegerea Comitetului.

Toți p. t. membri ai Reuniunii sânt rugați a participa la această adunare generală.

Sibiu, în 13/25 Februarie 1887.

V. Bologa,
secretar.

Maria Cosma,
presidentă.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesce răspunderea.

Serviciul telegrafic

al
„TRIBUNEI”.

Budapesta, 26 Februarie n. Reînceperea negocierilor convenționale cu România, sosirea delegaților români se așteaptă numai decât după încheierea sesiunii delegaționale extraordinare.

Casa de sus a votat în unanimitate creditul de înmărmare după ce a pledat pentru acela ministrul de honveți prin un discurs îndetaliat. Ferdinand Zichy și Atoniu Sztaray au declarat în numele opoziției, că ei credincioși tradițiunilor magnaților acordează cu plăcere creditul spre scutul patriei și al tronului.

Casa deputaților. Orczy prezentă proiectul de lege despre impunerea oculațiunii. Comisiunea financiară așterne raportul despre legea financiară. Acesta s'a pus pe Marți la ordinea zilei.

Nizza, 26 Februarie n. Emigrările se continuă, până acum au plecat în străinătate circa 15.000. Circa 300 localități în Piemont și Liguria au fost atinse de cutremurul de pământ. În multe părți populațiunea tăbăresce în liber.

Berlin, 26 Februarie n. În urma expunerii oficiale s'au ales: 193 septenaristi, 143 antiseptenaristi, — 61 ballotagii.

Viena, 26 Februarie n. Moștenitorul detron pleacă la Berlin, spre a preda împăratului Germaniei felicitările pentru al nouădecelea an al născerii.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Economic.

Piața din Sibiu, 25 Febr. Grâu hectolitru 74—80 chilo fl. 5.70 până fl. 6.70, grâu mestecat 68 până 72 chilo fl. 4.50, până fl. 5.30 secăra 68 până 72 chilo fl. 3.60 până fl. 4.—, orđ 60 până 64 chilo fl. — până fl. —, ovės 40 până 45 chilo fl. 2.20 până fl. 2.60, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 4.50 până fl. 4.90, mēlaiul 78 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 1.90 până fl. 2.10, semēnță de cânepă 49 până 50 chilo fl. 3.50 până fl. 4.—, mazerea 76 până 80 chilo fl. 4.50 până fl. 5.50, linteă 78 până 82 chilo fl. 9.— până fl. 10.—, fasolea 76 până 80 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, pāsāt de grâu 100 chilo fl. 17.— până fl. 18.—, fāinā Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 13.—, Nr. 5 fl. 11.—, slānina 100 chilo fl. 46.— până fl. 48.—, unsoarea de porc fl. 44.— până fl. 50.—, sēu brut fl. 20.— până fl. 22.—, luminei sēu d fl. 34.— până fl. 36.—, lumini turnate de sēu fl. 44.— până fl. 48.—, sāpunul fl. 22.— până fl. 24.—, fēn 100 chilo fl. 1.70 până fl. 1.90, cânepa fl. 32.— până fl. 35.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 2.50, spirțul p. 100 L. % 29 până 31 cr., carnea de vită chilo 32 cr. carnea de vițel 26 până 50 cr., carnea de porc 44 până 50 cr., carnea de berbec 20 până 22 cr., ouē 10 cu 20 până 24 cr.

Piața din Mediaș, 24 Febr. Grâu hectolitru fl. 5.50 până fl. 6.—; grâu mestecat fl. 4.50 până fl. 4.80; secăra fl. 3.70 până fl. 4.—; orđul — până fl. —; ovėsul fl. 2.15 până fl. 2.25; cucuruzul fl. 4.— până fl. 4.50; semēnță de cânepă fl. 4.— până fl. 4.25; crumpenele fl. 1.60 până fl. 2.—; mēlaiul hectolitru fl. 7.— până fl. 8.—; mazerea fl. 4.— până fl. 5.—; fasolea fl. 3.80 până fl. 4.—; linteă fl. — până fl. —; chiminul (secărea) fl. — până fl. 40.—; sēu brut 100 kilograme fl. 18.— până fl. 22.—; lumini de sēu vērșate fl. — până fl. 44.—; unsoarea de porc fl. 55.— până fl. 60.—; slānina fl. 35.— până fl. 40.—; cânepa fl. 36.— până fl. 38.—; fēnul fl. 1.40 până fl. 1.80; sāpunul 100 bucăți fl. 20.— până fl. 40.—; spirțul gradul 9 cr.; carnea de vită chilo 20 până 24 cr.; carnea de vițel 20 până 24 cr.; carnea de porc 44 cr.

Tērgul de rimātōri în Steinbruch. În 24 Febr. n. s'a notat: unguresci bētrāni grei 47.— cr. până 48.— cr. unguresci grei, tineri 48.— cr. până 49.— cr., de mijloc 48.— cr. până 49.— cr., ușori 47.— cr. până 48.— cr., marfă țērānescă, grea 46.— cr. până 47.— cr., de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., ușoară 46.— cr. până 47.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sērbesci grei 46.— cr. până 47.— cr., transito de mijloc 46.— cr. până 47.— cr., transito ușori 46.— cr. până 47.— cr., ingrāșāti cu ghindă — cr. până — cr. per 4% umpēnițic la garā.

Cursul la bursa de māruri din Budapesta

dela 24 Februarie st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. — până — 60—80 Kilo fl. — până —, (lângă Tisza) 72—74 Kilo fl. — până —, 77—81 Kilo fl. 8.90 până 9.25, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. — până —, 77—81 Kilo fl. 8.85 până 9.20, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. — până —, 77—81 Kilo fl. 8.95 până 9.80, (de Baeska) 72—74 Kilo fl. — până —, 77—81 Kilo fl. 8.95 până 9.80, (din Ungaria de nord) 77—81 Kilo fl. 9.05 până 9.40, 74—79 Kilo fl. 8.80 până 9.15.

Secăra (ungurescă) 70—72 Kilo fl. 6.60 până 6.85. (Orđ nutreț) 60—62 Kilo fl. 6.50 până 6.80; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 7.— până 9.70.

Ovēs (unguresc) 37—40 Kilo fl. 6.70 până 7.—.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.95 până 6.—; de alt soi fl. 5.90 până 5.95.

Rapița fl. 10¹/₄ până 10¹/₂; de Banat fl. 9¹/₂ până 9¹/₄.

Mālaiu (unguresc): fl. 4.75 până 5.25.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.98 până 9.— (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.84 până 8.96.

Secăra (primăvară) 69¹/₂ Kilo fl. 6.25 până 6.26.

Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.25 până 5.27.

Rapița (August—Septembrie) fl. 11¹/₂ până 11¹/₄.

Spirț (brut) 100 L. fl. 27.50 până 28.—.

Bursa de București.

Cota oficială dela 23 Februarie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	91 ¹ / ₂ vënd.	92 ¹ / ₂
Rur. conv. (6%)	"	85.—	87 ¹ / ₄
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	"	"
Banca națională a României	"	"	952
Impr. oraș. București	"	33.—	35.—
Act. de asig. Națională	"	"	"
Credit mob. rom.	"	"	"
Serisuri fonciare urbane (5%)	"	96 ¹ / ₂	97 ¹ / ₂
Schimb 3 luni	"	"	"
Societ. const.	"	"	142 ¹ / ₂
Aur	"	19.40	19.60

Cursul pieței din Sibiu

din 26 Februarie st. n. 1887.

Hartie-monetă română	Cump.	8.35 vënd.	8.40
Lire turcesci	"	11.30	11.40
Imperiali	"	10.30	10.40
Ruble rusești	"	1.14	1.15

Bursa de Budapesta

din 25 Februarie st. n. 1887.

Pentă de aur ung. 6%	—
" " " 4%	96.80
" " " 5%	86.70
Imprumutul căilor ferate ung.	187.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	96.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	124.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	114.—
Bonuri rurale ung.	103.75
" " " cu cl. de sortare	103.75
" " " bănățene-timișene	103.75
" " " cu cl. de sortare	103.75
" " " transilvane	103.75
" " " croato-slavone	—
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	99.—
Imprumut cu premiu ung.	118.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	120.50
Renta de hartie austriacă	78.25
" " argint austriacă	79.75
" " aur austriacă	109.25
Losurile austr. din 1860	132.50
Acțiunile băncei austro-ungare	845.—
" " de credit ung.	282.25
" " " austr.	278.—
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina”	102.—
Galbeni împărătesci	6.—
Napoleon-d'ori	10.09
Mărci 100 imp. germane	62.75
Londra 10 Livres sterlingi	128.—

Bursa de Viena

din 27 Februarie st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	—
" " " 4%	96.75
" " " 5%	86.30
Imprumutul căilor ferate ung.	147.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	96.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	114.—
Bonuri rurale ung.	104.—
" " " cu cl. de sortare	104.—
" " " bănățene-timișene	104.—
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.—
" " " transilvane	104.—
" " " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	99.50
Imprumut cu premiu ung.	118.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	120.20
Rentă de hartie austriacă	78.35
" " argint austriacă	79.85
Rentă de aur austriacă	109.15
Losuri austr. din 1860	133.25
Acțiunile băncei austro-ungare	850.—
" " de credit ung.	282.25
" " " austr.	274.60
Argintul	6.01
Galbeni împărătesci	10.12
Napoleon-d'ori	—
Mărci 100 imp. germane	62.72 ¹ / ₂
Londra 10 Livres sterlingi	128.05

„O casă nouă“

în nemijlocită apropiere de stațiunea căii ferate dela **Blaj**, cu 5 odăi, culină, cameră, celariu, stabul, 2 poduri, aședământ de scālđi cu 2 despărțeminte, cuclărie, curte și grădină de legumi spațioasă — **e de închiriat**. — Casa pentru favorabila ei pozițiune — se poate folosi și de ospetărie.

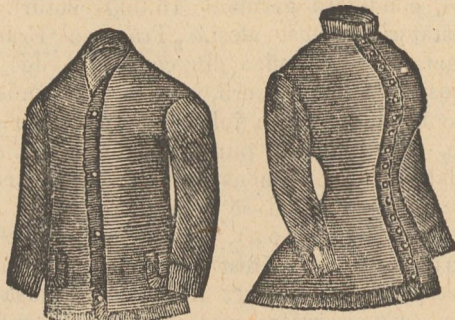
Deslășiri mai de aproape se pot căpăta dela **Maria Rațiu** proprietăreasă în **Blaj**. [412] 2—3

Avis!

Din 1 Aprilie a. c. se deschide un post pentru un practicant în cancelaria mea advocațională; competenții au să se adreseze către mine, cei cu oareșicare praxă din vre-o cancelarie advocațională vor avē preferință. Cunoștința limbei maghiare și române e necondiționată; condițiunile de primine se vor pertracta în scris sau verbalmente.

Dej (Deés), în 22 Februarie 1887.
Gabriel Manu,
advocat.

[414] 1—1

Umeđeală, frig nu strică!**Numai fl. 1.85.****Pentru Domni! Pentru Doamne!**

impermeabile, călduroase, durabile și admirabil de ieftine sânt des țesutele, potrivite mele

Jachete „civile“

de toamnă și iarnă, pentru domni, dame, băieți și băiete, toate pentru unul și același preț de **numai fl. 1.85** pro bucată.

Aceste vestite jachete „civile“ sânt cea mai necesară îmbrăcăminte pentru toți oamenii și se află în deposit în coloare sură, brună, mēlee, drap, bordeaux, albastră și neagră. — Cel-ce are o astfel de jachetă, e mai bine scutit de frig, fiindcă aceste se acomodează ori-cărei forme de trup, susțin o egală temperatură a trupului și sânt de o valoare neprețuită. Afară de soiul mai sus numit **a fl. 1.85** se mai află în deposit pentru dame și soiuri mai fine:

Din lână fină de zephir **numai fl. 2.85.** Lână brodată de zephir **numai fl. 4.—.**

Drept mēsură e destul a înșemna, dacă jachetel se potfescce pentru staturi mari, mijlocii ori mici.

Singurul loc de expediție cu rambursă numai veritabil la

Iuliu Fekete, casă de expediție în Viena,
V., Hundsthurmerstrasse 18/3.

Subscrisa direcțiune-sucursală pentru Ungaria a

„Societății de asigurare din Viena“

(Wiener Versicherungs-Gesellschaft)

precum și a

„Institutului de asigurare de viață și rente din Viena“

(Wiener Lebens- und Renten-Versicherungs-Anstalt)

înființând deja cu dreptul de acceptare de polițe agenturi principale în unele orașe mai însemnate ale patriei noastre, are onoare a face cunoscut, că și-a câștigat de agenți principali:

Pentru Brașov pe dl **Ioan Königes.**
Cluj „ „ **Mihail Kövory.**
Esseg „ d-nii **Sorger, Weissmayer & Comp.**
Arad „ „ **Adolf Abr. Assael.**
Raab „ **Die Raaber Handelsbank** (banca de comerț din Raab).
Oradea-mare pe dl **Eugen Tóth.**
Dobrițin „ „ **Samuil de Simonffy, consilier regesc.**
Pojon „ „ **T. E. Mihályi, president al camerei de comerț și industrie.**
Șopron societatea pe acții din Șopron „**Bau- & Bodencredit-Bank**“.
Seghedin pe dl **Paul de Tóth.**
Timișoara „ d-nii **Frații Redl.**
Becicherecul-mare pe d-nii **Hirtenstein & Reiner.**
Mișcolț pe dl **Aladar de Török.**

Cu această ocaziune ne lăum voie a îndrepta publicului p. t. asigurător rugarea, ca să binevoască a se adresa către societățile noastre cu stimatele sale mandate atât în ramura de asigurare contra focului, a grindinei și a transportului, cât și în ramura asigurării de viață, eventual a se adresa către respectivele noastre agenturi principale și a ne onora cu încrederea sa.

Societățile noastre sus-numite în puterea înșemnatelor lor fonduri ofer de o parte siguranță perfectă pentru punctuoasa împlinire a angagiamentelor luate, de altă parte aceste societăți, în urma moderatelor lor premii, sânt în stare a susține cu succes concurența cu alte societăți de asigurare, ce actualmente operează în patria noastră, în special însă în ramura asigurării de viață, prin primirea de combinațiuni deosebit de favorabile în tablele sale, societățile noastre sânt în poziție a pute corespunde pe deplin tuturor pretențiunilor publicului asigurător.

Mai departe societățile noastre și-au luat de princip a-și îndrepta deosebita atențiune asupra regulării punctuoase, conșciențioase și prompte a pagubelor provenitoare, și astfel noi sperăm, că p. t. public asigurător se va adresa cu mandatele sale plin de încredere către societățile noastre, precum și noi ne vom da toată silința a justifica totdeauna pe deplin încrederea pusă în noi.

În fine rugăm pe domnii notari cereuali și comunali, învățători poporali, industriași, neguțători, precum și pe proprietarii mici, cari, aci ori într'altă localitate sau comună mai însemnată din patria noastră, sânt aplecați a primi asupra lor vre-o agentură de a societății noastre, — să binevoască a se adresa în scris, pentru obținerea aceleia, la noi, eventual la susnumitele noastre agenturi principale.

[292] 6—10

Ladislau de Tisza,
director.

Iosif de Ágoston,
secretar general.

Prima fabrică de casse ardeleană

a lui

A. G. ÖSZY

recomandă cassele sale

de bani

și

Cărți

sigure contra focului
și a spargerii

anume construite și cari
se pot descuia numai de
cumpărători instruiți,
de diferite forme și mărimi,
cu prețuri mai ieftine decât
fabricatele de acest soi ale
altor fabrici.

Cassele se pot vedē în localul
fabricii

Sibiu,
strada Neustift Nr. 9.

Recunoștință publică.Domnului **A. G. Öszy**, fabricant de casse în Sibiu.

Cu plăcere îți adevărim prin aceasta, că cassa de documente dublă, sigură în contra focului și a spargerii provēdută cu nou perfecționatul lăcat american de împuns și cu două lăcate chub în privința bunătății materialului și a lucrării precum și a prețului a aflat îndestulire și recunoștință. Aceasta o constatăm prelângă dorința de a și-se oferi și pe viitor ocaziune de a obține în acest ram al industriei patriotice asemenea onoare și rezultate favorabile.

Direcțiunea

[288] 18

dela „Boden-Credit-Anstalt“ în Sibiu.

La recercarea fabricantului de casse de aci **A. G. Öszy**, prin aceasta se adevăresce, că cele două casse de documente, duble, sigure în contra focului și a spargerii (înalt de 2'15 metri, în lățime de 1'38 metri) provēdute cu nou perfecționatul lăcat american de împuns și cu două lăcate chub, comandate dela susnumitul fabricant și fabricate de el însuși, atât cu privire la bunătatea fabricatului, cât și cu privire la prețul moderat, au aflat cea mai deplină recunoștință. Subscrisa casă de păstrare poate recomanda cu toată căldura ori-și-cui fabricatele de casse din patriă ale dlui **A. G. Öszy.**

Sibiu, 20 Ianuarie 1885.

Direcțiunea

dela „Hermannstädter allgemeine Sparkasse“.

Afară de atestatele de sus, mai stau spre privire la dispoziție încă alte multe scrisori de recunoștință și laudă.

Cataloge de prețuri, ilustrate, la cerere se trimit gratuit și franco.
Representanță pentru Sighișoara **Carol Fischer.**